

TRANSKRYPCJA TEKSTÓW DO SŁUCHANIA

ARKUSZ II

Zadanie 9.

9.1. Martin Huba nemal ako režisér predstavenia Rómeo a Júlia ľahkú úlohu. O jeho priazeň bojovalo dvesto Júlií a rovnaký počet Rómeov. Huba si vybral dva páry, s ktorými posledný júlový týždeň vystúpi aj na Bratislavskom hrade.

9.2. „Pri takomto počte uchádzačov som sa snažil o dve veci – ublížiť uchádzačom čo najmenej a nepomyliť sa. Pri všetkých kritériách, z ktorých je najdôležitejšie čaro hercovej osobnosti, teda či herec na javisko vstúpi alebo vojde, nakoniec rozhodla intuícia,“ priznal sa Huba.

9.3. „Pán Huba ma týral,“ so šibalskou iskrou v oku priznala dvadsaťročná predstaviteľka Júlie Kateřina Čapková. V zajatí češtiny sa však blyсне aj slovenčina – v podaní Emílie Vášáryovej, ktorá v inscenácii stvárnila postavu Dojky.

9.4. Martin Huba rámcoval večný príbeh milencov z Verony súčasnosťou. „Nekonečne banálny príbeh veľkej lásky sa dočkal nadčasového Shakespearovho spracovania, ktoré láka divákov stále znova,“ povedal Huba, ktorý napríklad šerm nahradil ukázkami kickboxu.

9.5. Na príprave inscenácie Huba spolupracoval s rovnakým tímom ako na Kráľovi Learovi. Na Bratislavskom hrade ich však čaká skúška. Namiesto 1500 rokov starého múra tu nádvorie ponúka štyri steny, ktoré budú musieť prekryť dekoráciou.

9.6. Technickým problémom Bratislavského hradu je aj ozvena, ktorá každú repliku vracia. Aj preto sa všetci umelci aspoň v spomienkach radi vracajú na Spišský hrad, kde mal minulý rok Kráľ Lear neopakovateľnú atmosféru a zožal obrovský úspech.

9.7. Rómeo a Júlia prehovorí aj v jazyku, v ktorom boli napísaní – v angličtine. Prvé dva augustové dni do Bratislavy zavíta aj divadlo z Anglicka. Letné shakespearovské slávnosti na Bratislavskom hrade ponúkajú jedinečnú možnosť konfrontácie najhrávanejšej Shakespearovej tragédie.

spracované podľa: Pravda, 2004

Zadanie 10.

O bedmintonne sme sa rozprávali so slovenským reprezentantom, mnohonásobným majstrom Slovenska a účastníkom prestížnych svetových turnajov Mariánom Šulkom.

Dá sa v bedmintonne zarobiť toľko ako napríklad v tenise, kde sa točia veľké peniaze?

„Najlepší síce zarobia, ale za desať rokov kariéry určite nie toľko, aby sa zabezpečili do konca života, ako je to v tenise, hokeji, vo futbale. Najlepšie dotovaný turnaj – zhruba trisťtisíc dolármi – je US Open. V tenise si trisťtisícový turnaj môžu vyberať každý týždeň.”

Vy ste v Dánsku, bedmintonovej krajine, rok hrávali. Ako zarábali dánski hráči?

„Okrem úzkej špičky – mali problém s reklamou. Pamätám sa, ako Jonassen nastupoval v tričku s nápisom No sponzor, a to bol v prvej desiatke svetového rebríčka. Nemôže nás potom prekvapiť, že na Slovensku je problém so sponzormi. Nedosahujeme extra výsledky a keby som na plagáte pil Coca-Colu, kto sa bude po mne opičiť? Nik. Aleže to nejde ani v Dánsku, to ma prekvapilo.”

Do akého veku hrávajú bedmintonisti na vrcholovej úrovni?

„Výnimočne do tridsiatich piatich rokov. Európania vydržia dlhšie. Ázijci vyletia na vrchol veľmi mladí, hrajú výborne dva-tri roky a potom upadajú. Z Ázie vychádza každý rok toľko skvelých hráčov, že sa to nedá sledovať. Niektorí však končia aj ako dvadsaťtiroční. Aj u nás je dosť nízka veková hranica. Ja som bol v slovenskej reprezentácii najstarší, už keď som mal dvadsaťjeden rokov. Teraz mám dvadsaťsedem.”

Košík na bedminton je síce ľahký, ale má korkovú hlavičku a lieta ohromnou rýchlosťou. Bývajú zranenia po trafení košíkom časté?

„Nepovažujem svoj smeč za extra prudký, ale veľakrát som protihráča trafil tak, že z toho mal následky. Keď ide košík na telo, nechá to značku, zaštiepe to, ale nič sa nestane. Pri bedmintonne sú časté zranenia kĺbov, šliach, svalov. Je to mimoriadne fyzicky náročný šport. Neustále výpady a zmeny smeru extrémne zaťažujú kolená. Pri bedmintonistoch je voľným okom viditeľné, že nemajú súmerné telo. Výpadová noha býva hrubšia v stehne, druhá noha je zasa odrazová a má hrubšie lýtko.”

Mnoho ľudí bedminton ako súťažný šport podceňuje. Ako reagujú, keď poviete, že ste bedmintonista?

„Povedia, že veď aj oni hrávali bedminton na kúpalisku. Pýtajú sa, či by v zápase so mnou dali bod, ale musím im povedať, že ani náhodou. Potom vznikajú stávky. Hral som proti takým súperom len na jednej nohe a v celom sete nedali ani bod, vyhral som 15:0.”

Košík nepadá na zem ako loptička pri tenise, hráč musí teda v zlomku sekundy odhadnúť, či ide do autu alebo do ihriska. Ako sa bedmintonista orientuje, či ho má pustiť, alebo chytať?

„Keď hráva desať rokov, vie to odhadnúť. Odhad sa však mení s každou halou. Je rozdiel, keď má hala rovnú strechu alebo zaoblenú. V každej si hráč musí nájsť záchytné body. Ťažko sa hrá v obrovských halách, kde sa košík stráca, no dá sa na to zvyknúť.”